

استقرار حاکمیت ملی هدف جبهه ملی ایران است

شماره
۱۸۵

نشریه داخلی تهران بیست و ششم مرداد ماه ۱۳۹۰ خورشیدی شماره ۱۸۵

به نام خداوند جان و خرد

سام
چهره ملی ایران

نقطه عطفی شوم

طول کشید تا این نهال خشم وانتقام به بارنشست ومبازرات مدام وجانفشاری های بیشمار گروه های مختلف مردم ایران سرانجام توانست در بهمن ۵۷ به شمر بررسد وبساط حکومت ظلم ودیکتاتوری رادرهم نورد. امروز از انقلاب ۵۷ نیز ۳۳ سال گذشته است. ولی هزار دریغ وافسوس که اهداف ملت ایران از انقلاب که در سر لوحه آن آزادی و استقلال وبر کناری دیکتاتوری قرار داشت هرگز برآورده نگردید. حاکمیت برخاسته از انقلاب راه انحصار طلبی و واپسگرانی در پیش گرفت. باز هم زندان ها که قرار بود موزه ظلم ها و ستم های رژیم گذشته شود از انبوه آزادیخواهان و دگراندیشان انباشته گردید. جمهوری اسلامی از نظر تعداد اعدام ها در رتبه دوم جهانی یعنی پس از چین قرار گرفت. جمهوری اسلامی با عدم رعایت آزادی های اساسی و حقوق انسانی ملت ایران وایجاد جو اختناق و سوء مدیریت چه در سیاست خارجی وجه در مسائل داخلی و فساد مالی آن چنان کارنامه نامقابوی برای خود فراهم نمود که امروز همان دنباله رو های کودتای ۲۸ مرداد با واقاحت تمام خود را محق برای رهبری مردم و نجات کشور تصور می کنند. ولی همه میدانند که اگر امروز ملت ایران گرفتار این همه ناکامی است و با فقر و بیکاری و گرانی روز افزون و فساد و فحشاء و اعتیاد دست و پنجه نرم می کند و با حرمان سیاست خارجی رو بروست، باید ریشه همه این مصائب را در کودتای ۲۸ مرداد و عملکرد رژیم گذشته جستجو نمود. اگر حاکمیت ملی و دموکراسی دولت ملی مصدق نهادینه می گشت و با آن کودتای ننگین راه تداوم آن بسته نمی شد و رهبر وطن خواه و صدیق ملت به محاکمه وزندان مadam العمر کشیده نمی شد و بطور قطع سرنوشت ملت ایران رنگ دیگری داشت. اگر فرزند شاه سابق کودتای ۲۸ مرداد را «افسانه ۲۸ مرداد» بنامد و اگر کج اندیشان گمرا، محکوم کنندگان کودتای ننگین ۲۸ مرداد را «هیئت عزاداران ۲۸ مرداد» بنامند، چیزی از این واقعیت نمی کاهد که این کودتای نقطه عطف شومی است که تمام سیه روزی های ملت ایران از آن نقطه آغاز می گردد. معلوم نیست که کودتائی که کودتای این طریق صدها جلد کتاب و هزاران مقاله و در خاطرات طراحان و دست اندک کاران آن و در اسناد محروم این ساله «سازمان سیا» و «اینتلجهن سرویس» صراحتا از پرده بیرون افتاده و تمام حوالث آن در مقابل چشمان ملت ایران به وقوع پیوسته چگونه می تواند «افسانه» نامیده شود؟ آیا خانم مادلین آبرایت وزیر خارجه اسبق آمریکا که از باخت دخالت آن کشور در آن کودتار سما از ملت ایران عذر خواهی نموده است به خاطر یک «افسانه» این پوزش خواهی را انجام داده است؟ این که طرفداران سلطنت چه بگویند و چه او هامی را در سر بپورانند به خودشان مربوط است ولی اینکه از جرگه آزادیخواهان و یامدیان آزادیخواهی کسانی تحت تاثیر شرایط روز ایران دچار سطحی نگری شده و گوشه چشمی به طرف آن بانیان ۲۸ مرداد داشته باشند گناهی نابخشودنی و لکه ننگی است که با آب هفت دریا هم از چهره آنان زدودنی نیست.

در حیات ملت ها گاهگاه نقاط عطفی وجود دارد که ممکن است مسیر تاریخ آنها تغییر داده و در زندگی آنان اثرات عمیق و شگرف بجای بگذارد. اثراتی که حتی با گذشت دهه ها و بلکه قرن ها هم باقی میماند و نسل های پیاپی را در گیر عاقبت خود مینماید. بدون شک در تاریخ معاصر ایران کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ یکی از آن نقاط عطف است. که نمیتوان به سادگی از آن گذشت و اثرات منفی آن را در روند زندگی ملت ایران نادیده انگاشت و به دست فراموشی سپرد. اکنون از آن کودتا پنجاه و هشت سال گذشته است، ولی پی آمد های آن هنوز گربیان ملت ایران را رهانکرده و فرست های را که آن کودتا چه در ایران و چه در منطقه خاورمیانه سوزاند و تابود کرد هرگز فراموش شدنی نیست. در آن کودتای ننگین شاه مملکت دست در دست سازمان های اطلاعاتی انگلیس و آمریکا گذاشت و آن حربت پلید و بیگانه ساخته را علیه دولت دموکرات و مستقل و ملی مصدق به راه انداخت. کودتائی که طراح آن سرهنگ روزولت رئیس منطقه ای سازمان سیا ای آمریکا در خاورمیانه بود. دربار پهلوی، چاقوکشان حرفه ای از قبیل طیب حاج رضائی و حسین رمضان یخی و دار و دسته شعبان بی مخ همراه فواحش فسادخانه معروف تهران، عوامل داخلی انگلیس و آمریکا مانند برادران رشیدیان و برخی نظامیان وطن فروش مثل فضل الله زاهدی و نعمت الله نصیری و تیمور بختیار، بعضی روحانیون درباری مانند آیت الله بهبهانی و چند تن نفوذی های درون نهضت ملی مثل مظفر بقائی و آیت الله کاشانی مجریان این طرح مشعشع انگلیس و آمریکا بودند. کودتا در زمانی اتفاق افتاد که دولت ملی مصدق در مبارزه با استعمار پیر انگلیس پیروز شده و بساط غارتگری شرکت سابق نفت انگلیس را از ایران بر چشیده بود. او بامیل کردن نفت راه چیاول این ثروت عظیم ملی را مسدود و آن را در اختیار صاحبان واقعی آن یعنی ملت بزرگ ایران قرار داده بود. مصدق نه در حرف بلکه در عمل با برقراری آزادی های سیاسی مثل آزادی احزاب، آزادی اجتماعات و تظاهرات، آزادی مطبوعات، آزادی انتخابات و قانونگرایی الگویی از دموکراسی را در منطقه استبداد زده خاورمیانه به نمایش گذاشته بود که تا آن زمان نظیری نداشت.

استقلال و آزادی همراه با در اختیار گرفتن ثروت ملی نفت و کسب بیلان اقتصادی مثبت حتی بدون فروش نفت، اعتقاد به تخصص و شایسته سالاری تؤم م با سلامتی و پاکدامنی حکومت ملی میرفت تا ایران را به کشوری روبه رشد و توسعه و ملت ایران را به مردمی مرفة و سعادتمند که استحقاق آن را دارند مبدل نماید که آن کودتای ننگین همه آن دست آوردها و چشم اندازها را بر باد داد و با تحمل ۲۵ سال اختناق ووابستگی به اجانب، برسر مردم آن آورده که با اعتراض و خیش همگانی ملت ایران روبرو گردید و در بهمن ۵۷ تومارش در هم پیچیده شد. در حقیقت از همان روز انجام کودتای نهال کینه و نفرت از کودتای چنان در قلوب آحاد ملت ایران نشانده شد و ۲۵ سال